EXPERIENȚA ÎNSOȚEŞTE SENSUL ASCUNS AL MISIUNII NOASTRE

de Ovidiu Bufnilă

Toată vara au umblat printre agentii nostri niste vorbe aiuritoare.

Marile noastre întinderi informationale trepidară.

Se zvonea că ne apropiem de o stranie bifurcatie. Trompetii din Galeea au anuntat-o spre seară cu sunete viguroase, prelungi, asurzitoare.

Tobosarii din Cretona si-au rupt mâinile de sticlă. Husarii din Goblena au tunelat domeniile virtuale în goana cailor vrând să găsească bifurcatia.

Ne îndreptam spre ea de o mie de ani fără ca măcar s-o bănuim si fără ca astrofizicienii fericiti din Ehren, din Adamville si Takla Makan să-i descopere prezenta periculoasă în spuza stelelor pe care le cercetau cu atâta vioiciune.

Era ca si cum ne-am fi aruncat orbeste într-un vârtej virtual fără să luăm seama la pericolele care ne pândeau.

Eremitii reformati din Ehren puseră la cale dărâmarea zidului din Takla Makan în timp ce Obin Oba se întâlni cu vicepresedintele Weinberger, în mare secret, la bordul submarinului galben pe care Abu Kadâr îl ancorase nu departe de Puerto Pico, în apropiere de Insulele Diavolului.

Generalul Baskaev se certă cu augusta oficială din Burbansk iar cavaleristii din Guaribo îi adresară o scrisoare plutonierului Slatt anuntându-l că se vor petrece evenimente tragice. Pneumaticii din Ghile Ga aflară că Petra Petronius ar fi descoperit o celulă bizară ce avea o uriasă pereche virtuală.

Bobolina le promise electricilor din Susa Mabusa că o să afle întreg adevărul dar locotenentii împăratului Ogawa îi puseră întruna bete în roate.

Pricoliciul de la arsenalul din Galeea povesti tuturor că avusese un cosmar si că era posibil ca întreg universul plin de universuri să fie înfăsurat într-o mantie înstelată de magicieni i secretului. Pricoliciul se visă pe muntele Haman si se jură că văzuse pentru prima oară în viata lui un diamant de lumină veche.

Groparii din Kauna Kunaó îl căutară pe pricolici vrând să-l răpească pentru că aveau de gând să atace Tulule si să devină nemuritori.

Generalul Monteores se întâlni cu begonul de Bagoda încercând să se pună de acord asupra împărtirii lumii iar colonelul Sharun se gândi pentru prima oară că Pitoskin, unul dintre oamenii lui, i-ar putea fi de folos ca să afle cât mai multe lucruri despre Mandhala.

Totalitarienii din Cretona puseră la cale o ambuscadă în care ar fi vrut să-i atragă pe totalitaristii din Galeea iar fortele de ordine din Betola încercară să împrăstie cei zece mii de gunoieri care aveau de gând să dea o

lovitură mortală guvernantei nationale si să aresteze ofiterii împăratului Ogawa.

Marele scut din Qiatotocoatl deveni obiect de dispută între ambasadorii orientalelor si occidentalelor iar noi ne cuibărirăm într-un albatros imperial pregătindu-ne să reinterpretăm imperfectiunea.

Zburând pe deasupra muntelui Haman, am zărit-o pe domnisoara Margareta din micul Beauburg giugiulindu-se cu Pitoskin. Se hârjoneau într-o căpită de fân. Nici nu le trecea prin gând că în curând vom secretiza întregul univers plin de universuri.

În zare, dincolo de Azego Bazego, se desfăsura dansul norilor din Marsila Molé iar fortele maritime ale vicepresedintelui Weinberger produceau primele vârtejuri virtuale.

Cerul se înrosise si se auzea bubuitul tunurilor din Kumbra Kumbrali.

Nici vorbă de pacea de o mie de ani!

Muscând-o de urechiusă pe domnisoara Margareta, Pitoskin îi povesti despre buclele Davi, despre orgasmul universal si despre diamantele de l umină veche în care ar fi stat ascuns teribilul adevăr al tuturor lumilor.

Domnisoara Margareta îsi trecu degetul printre buze si îi sopti lui Pitoskin că ignoranta si prostia guvernantei nationale din Bulbona or să ducă la pierzanie agentii secreti si că minunata artă a spionajului se apropia de sfârsit.

Pitoskin încercă s-o linistească dar chiar atunci ne zări plutind prin văzduh. O luă la fugă după albatrosul imperial vrând să-l doboare cu pietre. Se lăsă păgubas pentru că dincolo de stâncile de pe tărm văzu submarinul galben al lui Abu Kadâr tăind lenes valurile.

Lângă tunurile de la prova, vicepresedintele Weinberger stătea la taclale cu Obin Oba. Râdeau de se prăpădeau. Fumau trabuc. Se băteau prieteneste pe umăr si, din când în când, se strângeau în brate.

Puneau la cale soarta popoarelor din Guaribo, Kodaon si Tonga Tongao, răpirea lui Agomanian Agomanianos care lupta împotriva diavolului, extazul multimilor din Takla Makan, dimineata generalilor din Quanqo Koqué, mareea trandafirilor din Adamville si furtul secretelor din San Gastoban.

Colonelul Sharun ar fi dat orice să afle toată tărăsenia.

Privindu-se într-o oglindă adusă de un pelerin din Burbansk, colonelul îsi tuguie buzele si-si promise că într-o bună zi va conduce lumea.

Pitoskin îsi scoase ocheanul si urmări cu atentie miscările buzelor celor doi sperând că o să primească o tresă în plus.

Un matroz se cătără în nacelă vrând să împuste albatrosul pentru prânzul lui Abu Kadâr.

Matrozul era gras si stirb. Avea obrazul plin de cicatrice. Luptase în Nulome, la Popocatepetlán si în Guabano Lao.

Era iubitul lui Abu Kadâr si fusese cumpărat pentru două banite de aur din Metongo Bambo. Abu Kadâr tinea la el ca la ochii din cap si omorâse cu mâna lui o multime de vânători de balene si de soldati imperiali care doar îndrăzniseră să arunce vreo privire iubitului său.

Vicepresedintele Weinberger îl lovi pe matroz peste mână. Glontul fierbinte suieră amenintător si se pierdu în spuma valurilor.

Abu Kadâr se apropie în grabă.

Era asudat. Avea tunica descheiată iar mustătile uriase i se zbârliseră. Bocancii îi miroseau a catran. Catarama centurii ruginise din cauza aerului sărat iar chelia îi era plină de pete maronii. Sabia din otel de Polga Polgani zăngănea nerăbdătoare si amenintătoare. Puscociul dăruit de tunarii din Beauburg se umflase de plumbi grei gata, gata să trimită pe lumea cealaltă orice ageamiu care ar fi îndrăznit să-l înfrunte pe Kadâr. Pumnalul furat din Galeea se pregătea să lovească miseleste iar arcanul dăruit de guvernatorul din Togai mustăcea vrând să-i gâtuie drăgăstos pe toti cei din preajmă.

Vicepresedintele mărturisi că în copilărie un albatros imperial i se arătase în vis si că îi povestise despre diamantele de lumină veche, despre universul plin de universuri si despre femeile din Mandhala. La prima vedere totul părea să fie o superbă iluzie dar Weinberger era convins că e acelasi albatros.

Abu Kadâr îi aruncă o privire scurtă lui Obin Oba.

Obin Oba avea un caftan cusut cu fir de aur si niste ochi ca de smoală. Galopul cailor sălbateci se auzea în răsuflarea lui. Sute de bătălii sângeroase se citeau în tatuajele sale iar pe cizme încă nu se uscase sângele pneumaticilor ucisi în sarja de cavalerie de la Qinzacoatl.

Obin Oba încuviintă dând usor din cap.

Era sfârsitul primăverii si se anuntau evenimente tragice care aveau să schimbe soarta tuturor lumil or si a universului plin de universuri.

Abu Kadâr îsi scoase sabia si reteză scăfârlia iubitului său.

Să fi fost oare acest moment un act de descurajare strategică initiat de serviciile secrete inamice din alte lumi? Să fi fost o intrigă tesută de un rebel din interiorul enciclopediei? Să fi fost o conspiratie pusă la cale de augusta oficială din Calabra aflată mână-n mână cu spionii veniti de dincolo de orizontul vizibil?

Dar cum ar fi putut actiona asemenea spioni de vreme ce eram o omogenitate informatională si stăpâneam secretul orizontalizării?

Oare structurile narative si descriptive ale enciclopediei fuseseră virusate în adâncime? Analiza sociologică ne dezvăluia tendintele?

Bobolinele, hemolii, gunoierii din Guaribo, femeile de serviciu din Takla Makan, melisele si eremetii reformati din Ehren si multe alte personaje

fabulatorii erau suportul ideal pentru virusii informationali folositi de serviciile secrete inamice?

Să fi fost o stare de insurgentă a structurilor imaginare libere pe care le-am descoperit în miscarea noastră aparentă către sensul ultim?

De ce nu am evitat bifurcatia în cele din urmă?

De ce ne-am lăsat atrasi de rotirea marilor molecule neluând în seamă multimea de celule care tâsneau din vârtejurile virtuale căutându-si fie o pereche, fie un punct de echilibru în care să pornească în marea lor aventură prin universul plin de universuri?

De ce am fi preferat abisul unei stări de acalmie informatională?

Reinterpretând structurile narative si descriptive ne obligăm să reorganizăm instructiunile continute în inventarul nostru enciclopedic.

Lumile din Molina Mar, din Burb ansk, din Puerto Pico si din Qiatotocoatl ne apar ca fiind imperfecte, actele economice, religioase, militare, culturale si de orice altă natură fiind adesea fără substantă.

Imperfectiunea nu este însă telul nostru ultim asa cum spionii de dincolo de orizontul vizibil nu sunt adevăratii nostri dusmani.

Actiunile de dezinformare puse la cale de serviciile secrete inamice ne-au ajutat însă să descoperim proprietătile uluitoare ale orizontalitătii.

Am reusit astfel să intuim strategicile câmpurilor magnetice si am înteles că alcătuirea lumilor nesfârsite se revendică a fi a codurilor constituite spre deliciul interpretării.

Am aflat că malitia sau aroganta celui care intepretează sunt dovezi sigure de vulnerabilitate.

Savantii desueti din Patola, din Beauburg si din Gugumbe au preamărit traditia si au luat cu asalt întemeierile fortelor de crestere lucrând în dauna lor si spre binele spiritului conservator. Malagambistii literari din Pântrasiva, din Kalombra si Baha au tinut prelegeri si conferinte despre marele nimic năucind masele largi si vestind o ultimă apocalipsă pentru a fi pe placul augustei oficiale.

Toate aceste experiente ne-au convins să pornim în căutarea miracolului si au organizat ceea ce numim adeseori tendinta.

Experienta însoteste sensul ascuns al misiunii noastre si ne îndreptăteste să credem că, de cele mai multe ori, ignoranta si prostia sunt institutionalizate cu bună stiintă în lumile enciclopediei.